

O CONDADO

Esta terra de quen é?
Todo o que ves
e outro tanto que se esconde,
é do meu señor o conde.

O mar perténcelle,
súa é a terra e o vento.
No mar, os seus barcos,
na terra os seus ríos hidroléctricos.

Pero do aire
non obtén dividendos
porque a xente, falta de principios,
toma o seu alento
coma se o aire fose seu,
coma se o aire non tivese dono,
coma se o aire fose
algo así como un aire paiolo.

Xa non hai conciencia,
o público xa non garda o respecto
debido aos de arriba
e ao intocable rostro do alleo.

Perdeuse o decoro,
á xente impórtalle un bledo
o verbo propietario
e os sacros dereitos
que as leis dispoñen.
en prolixos decretos.

Reprime conde meu tanto abuso,
ponlle final ao desenfreno,
que onde non hai vergoña
bo é o medo.

Instala un contador eólico automático
no espazo intercostal derecho
de cada cidadán do condado
para que volva a orde ao teu pobo.

Y el pueblo doliente llega a recelar
no le echen gabela sobre el respirar.

QUEVEDO

JUAN VIVE MUY BIEN EN CARACAS

La sociedad del bienestar ha venido
por los laberintos de las computadoras.
Un mundo feliz, querido Aldous,
sin pájaros al amanecer, ha llegado.
Juan trabaja en una fábrica de automóviles,
Juan trabaja en una fábrica de tocadiscos,
Juan trabaja en una fábrica de neveras,
Juan trabaja en una fábrica de televisores.
Juan trabaja y ahorra infatigable
para ingresar su dinero en un banco
que es el dueño de la fábrica de automóviles,
que es el dueño de la fábrica de tocadiscos,
que es el dueño de la fábrica de neveras,
que es el dueño de la fábrica de televisores
y de la publicidad que brota en su pantalla.

Trabaje, produzca, ahorre,
que lo demás es cuenta nuestra.
Usted ponga el dinero
y nosotros pondremos lo demás.

Juan pudo por fin comprarse un automóvil,
Juan pudo por fin comprarse un tocadiscos,
Juan pudo por fin comprarse una nevera,
Juan pudo por fin comprarse un televisor
para ver en su pantalla
la publicidad que su banco desarolla.
Juan ha conseguido por fin electrodomesticarse,
electroconvencerse de que es mejor estar tranquilo
y electroconducirse como un muchacho bueno
al que nada humano le es ajeno cuando es cómodo.
Los beneméritos, filantrópicos industriales,
con sus aliados mercantiles en comandita,
han llenado sus bolsas, porque el dinero
de enero a enero es siempre del banquero,
según dice un refrán
que en otro tiempo hizo el pueblo Juan.

HAI QUE DEFINIRSE

Para saber como pensas
toma tres abecedarios
de letras soltas
e méteos con coidado
nunha maleta
usando tan só
a man esquerda.

Despois de pechada,
abre a maleta,
pero esta vez usando
a man dereita
e coa mesma man
extrae tres letras.
Se combinas MAL,
se combinas CAN,
se combinas SON,
es de dereitas.
Se combinas DOU,
se combinas PAZ,
se combinas PAN,
es da esquerda.
Se combinas PRO,
se combinas USA,
se combinas MEU,
es clase neutra.

E que faremos de ti,
cando o pobo peche as súas portas?

A CIDADE ASALTADA

Mans arriba e boca abaxo o pobo.
Vimos instalar o silencio.
Non perdamos o tempo,
cero preguntas, cero movementos.

Controlaremos
as bolboretas e o vento,
o amor e os rezos,
a luz e o alimento.

Degolaremos
o pensamento,
enxertaremos
os soños
e serán nosos
os vosos esqueletos.

Tan só deixarémosvos
os ollos, para que choredes por eles.

Poemas prohibidos. Colexio Procuradores de Vigo

O OUTRO CAMIÑO

Advertidos en soños
de non volver a Herodes,
tornaron á súa terra
polo outro camiño.
Nós non teremos
ningún outro camiño
nin luz verde na noite
mentres non laven o sangue dos muros,
devolvannos o alba depredada
e borren a hora cero
escrita nas lousas,
porque os nosos camiños pasan todos
polo país de Herodes.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Celso Emilio Ferreiro". The signature is fluid and cursive, with some parts underlined.

Poemas prohibidos. Colexio Procuradores de Vigo

FUERO JUZGO 1972

Se cada un de nós
vale tanto coma vós
e todos xuntos, nós,
valemos máis ca vós,
¿por que en lugar de nós
habedes de ser vós
quen nos goberne a nós?

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Celso Emilio Ferreiro". The signature is fluid and cursive, with a long, sweeping flourish at the end.

Poemas prohibidos. Colexio Procuradores de Vigo

O QUE O TEMPO ESPERA

Dádelle ao sentinel o que é seu,
lápidas,
e longos funerais de hedras.

Dádelle ao pobo o que é do pobo,
vida,
memoria, vontade e entendederas.

Virán ventos propicios,
as chairas
incendiarán as súas herbas.

Virán horas fecundas,
as mañás,
ebrias de luz, vestiranse de festa.

A cada cal o seu,
xustamente,
é o que o tempo sen cesar espera.

Poemas prohibidos. Colexio Procuradores de Vigo

A TRATA

Evoco unha mañá transparente,
cando a doce avoa da miña avoa
vivía xunto ao mar e contemplaba
os barcos de arribada que arrolaban
as súas quillas na dársena.

"Vendo ao señor Diego Maldonado,
criado do Arcebispo de Santiago,
don Alfonso Terceiro de Fonseca,
os dous os meus escravos,
o un papán,
que se chama Francisco
e ten sobre o rostro
un rótulo con letras,
e a negra María
que ten na meixela
un sinal de escrava con pombas"
Aquel día a avoa da miña avoa
sentada na azotea
cantaba unha canción
que falaba de pombas mensaxeiras
e de amor.

Poemas prohibidos. Colexio Procuradores de Vigo

CARCAJADOTAJE

Nin folga nin fusil nin metralleta
poñerán fin ao reinado ignominioso.
Só a risa pura da xente
derrubará os muros
do Jericó nefando onde habita
o crime asociado en comandita.
Só a risa, digo, compañeiros.
Someto á asemblea o meu proxecto
de hilaridade conxunta,
de burla subversiva e solidaria.
Concentraremos as gargantas
e o día da Morte,
o día do millón de caveiras,
cando Caín vixía a súa necrópole,
xermolará da terra sometida
unha árbore xigantesca de bramidos,
un alarido unánime de risas
que alcanzará a cúpula do pánico,
alí onde os déspotas esconden
o seu medo hermafrodita.
Só así, compañeiros, lograremos
derrubar a pirámide de chumbo.

Poemas prohibidos. Colexio Procuradores de Vigo

TELEGRAMA DIFERIDO

Saio mañá
stop
de madrugada
tomo avión, directo sen escalas,
que vai desde o meu odio ata o teu sangue
stop
irei voando, irei toda a noite
voando ata a túa ira
stop
toda vai ben
a patria pulso a pulso
os barcos vento en popa
os meus irmáns podrecéndose
na esperanza
stop
saio avión directo,
levo unha bomba azul, levo pancarta
pedindo cinco mil penas de morte.
levo caixa de terra lacrimóxena
para sementar océanos de pranto
stop
levo soño envasado e cinta métrica
para medir grosor de cemiterios
stop
desde o meu odio natal ata o teu sangue
pero ti non saberás que vou gritando
stop.

